

over et Fjerdingaar, havde afgivet Betænkning blot nogle Dage forinden Sessjonen blev sluttet, havde vistnok de Dplysninger været indhentede, som jeg nu først kunde indhente, efter at Sessjonen var sluttet; forinden Forslaget var fremkommet, kunde jeg dog, som sagt, ikke indhente Dplysninger om det. Men det ærede Medlem vil maasse sige, at jeg maatte vide, endog saa forinden Betænkningen blev afgiven, at et saadant Forslag vilde fremkomme fra Udvalgets Side. Jeg skal i den Henseende minde det ærede Medlem om, at der ganske vist har fundet Forhandlinger Sted mellem Udvalget, eller maasse rettere mellem Udvalgets designerede Ordfører og mig; jeg ynder ikke at komme ind paa Forhandlinger mellem Ministre og Udvalg, allermindst naar disse Forhandlinger have en saa aldeles konfidentiel Karakter, som disse have havt. Men jeg tror vel at turde sige, at disse Forhandlinger fra min Side ere blevne førte paa en saadan Maade, at, dersom Noget skulde have Grund til at beklage sig over den Maade, hvorpaa den anden Part optraadte, var det ikke Udvalget, der skulde bebrejde mig Noget, men snarere mig, der skulde bebrejde Udvalget. Men dette Enne ønsker jeg ikke at forfølge videre, medmindre jeg provocerer dertil.

Bale: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Den første Viceformand: Det ærede Medlem har allerede havt Ordet to Gange, men efter Thingets sædvanlige Liberalitet i saadanne Ting tør jeg maasse give det ærede Medlem Ordet for en kort Bemærkning.

Bale: Jeg skal da kun gjøre den Bemærkning, at, naar den ærede Minister omtalte, at dette Udvalg havde arbejdet i et Fjerdingaar paa denne Sag og først var blevet færdigt med Betænkningen paa Samlingens sidste Dag, saa foreligger der i Arkivet Vidnesbyrd om, hvilke og hvormange Møder vi have holdt angaaende denne Sag; det har været et meget byrdefuldt Arbejde for Udvalget at komme til det Resultat, hvortil det kom. At Betænkningen ikke kom til at foreligge før den sidste Dag, har Intet med det Spørgsmaal at gjøre, som jeg berøttede i mit forrige Fordrag, idet det paa et meget tidligt Trin var Ministeren bekendt af, at et æret Medlem, som nu ikke mere har Sæde i Forsamlingen, allerede ved Sagens første Behandling heri Thinget stillede disse Forordninger. Der var altsaa den allerførste Opfordring for Ministeren til at søge at indhente de Dplysninger, som han nu har indhentet og det meget længe, før Udvalget blev færdigt. Jeg havde ellers ikke havt Ret til at sige, at, naar Ministeren var gaaet ind paa det, som han nu var gaaet ind paa, vilde Loven nu have været færdigt; Udvalgets Forhandlingsprotokol vil

noksom godtgjøre, at, hvis dette var sket, havde der været rigelig Tid til at faae Loven færdig i dette Thing og vistnok ogsaa til at faae den vedtagen i det Hele.

Justitsministeren: Jeg beder undskyldte, at jeg maa opholde Thinget med at gjøre et Par Bemærkninger i dette tilbørligt personlige Mødemøder mellem den ærede tidligere udfaarne Ordfører for et Udvalg og mig. Det ærede Medlems Sukommelse tror jeg vist maa svigte ham, naar han omtaler det paagjældende Forslag som fremkommet paa et meget tidligt Standpunkt. Det er muligt, at det er fremkommet paa et meget tidligt Standpunkt i Udvalgets Forhandlinger, men det er ganske sikkert, at det i alt Fald ikke paa et meget tidligt Standpunkt i Udvalgets Forhandlinger er meddelt mig; endnu mindre er det meddelt mig som et Forslag, hvortil det ærede Udvalg vilde slutte sig. Det er ganske vist, at det, hvorom der til Syvende og Sidst var væsentlig Uoverensstemmelse mellem Udvalget og mig, var, hvorvidt det var rigtigt i Loven at optage saadanne Detailbestemmelser som de, der indeholdes i § 17, navnlig Litra c. Jeg har fremdeles den Tro, at det er uheldigt og urigtigt i en Lov at optage Bestemmelser om, ikke blot hvormange Vaade, og med hvor stor Bæreevne, der overhovedet skal findes ved de forskellige Sibe efter deres Drægtighed, men ogsaa i Loven at angive i Lommemaal deres Længde og Bredde. Jeg kunde ikke finde mig foranlediget til i den Henseende at indhente Erklæringer fra Sagskyndige, forinden jeg saae, om Udvalget virkelig tilfældt vilde fastholde denne Forordning uagtet Alt, hvad der foresaldt mellem Udvalget og Ministeren. Først da det viste sig, at man vilde fastholde denne Forordning, kunde der være Opfordring for mig til at henvende mig til de i saa Henseende sagskyndige Myndigheder for at komme til et Resultat, om det virkelig kunde anses for at være ubetænkeligt at optage saadanne Detailler i Loven.

J. Nec: I Anledning af den Udtalelse, som det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Bale) fremkom med anden Gang, han havde Ordet, idet han sagde, at jeg havde yttret, at man maatte takke den ærede Minister, fordi han havde taget Hensyn til de Øndringer, som Udvalget havde foreslaet, maa jeg dog bemærke, at jeg tror ikke, at jeg har udtalt dette. Jeg sagde kun, at der ikke var Anledning til at fremkomme med Utal, da der var taget Hensyn til de Forandringer, man havde foreslaet. Svad jeg endvidere sagde, var hovedsagelig dette, at, naar man, som det ærede Medlem, finder det i høi Grad nødvendigt, at der kommer en ny Lov paa dette Omraade, er der Grund til at takke Regjeringen for, at den har taget Initiativet i denne Sag, og Initiativet i denne Sag er, som sagt,